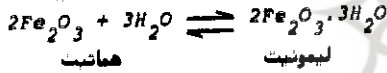

جدول ۲: حلالیت برخی کانیهای عمده در آب
(بر حسب میلی گرم در لیتر)

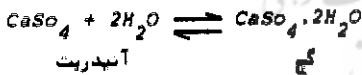
سیار اندک	SiO_2 (کوارتز)
سیار اندک	Fe_2O_3
۱۴ (در دمای $25^\circ C$)	$CaCO_3$
۱۰۰ (در دمای $18^\circ C$)	$MgCO_3$
۲۰۸۰ (در دمای $25^\circ C$)	$CaSO_4 \cdot H_2O$ (گچ) یا (آندیریت) $CaSO_4$
۲۶۴۰۰۰۰ (در دمای $20^\circ C$)	$NaCl$ (هالیت)
۲۶۸۰۰۰۰ (در دمای $20^\circ C$)	$NaNO_3$

جدول ۲: قابلیت انحلال برخی کانیهای عمده در آب ($mg l^{-1}$)

وقتی سنگ با محلول خاک در تماس باشد تعدادی آب به ساختمان ملکولی آنها وارد می شود که به این عمل هیدراته شدن گفته می شود. هیدراته شدن بویژه در فلدسیات ها، پیروکس ها، آلمپبول ها و انواع میکا دیده می شود که دارای اکسیدهای آهن هستند. مهمترین واکنش های مربوط به هیدراته شدن عبارتند از:

در اقلیم خشک (کم آب) واکنش فوق با دو هیدراته شدن لیمنیت زرد رنگ و تبدیل آن به هالیت فرم برگشت پذیر است و بویژه در ماسه های بیابانی که هوازدگی در آنها به کمال رسیده قابل توجه است. آندیریت بر اثر واکنش زیر به گچ تبدیل می شود:

واکنش فوق با ۰۰ درصد افزایش حجم و سخت شدن مواد سنگ توأم بوده و هنگامیکه گچ از $NaCl$ و KCl فنی باشد برگشت پذیر است. کانیهایی که در معرض انحلال قرار می گیرند از یکدیگر جدا شده و نسبت به میزان محلولیت آنها بویژه می شوند (رجوع کنید به جدول شماره ۲) در همین حال نسبت کمی از مولکولهای آب تبدیل به یونهای H^+ و OH^- می شوند. ذرات دارای بار الکتریکی - که با سایر یونها و ترکیبات بطور شیمیایی وارد عمل می شوند. این فرآیند بنام هیدرولیز معروف بوده و مهمترین شکل هوازدگی شیمیایی است زیرا هیدرولیز پایه، تبدیل کانی های سیلیکات - مثل فلدسیات و میکا - به خاکهای رس می باشد. در اقلیم مرطوب عمل هیدرولیز مکررا انجام شده و اثرات بسیار دارد در این اقلیم ها پوشش گیاهی

انواع سنگها مادر هوازدگی و مواد حاصله از آن

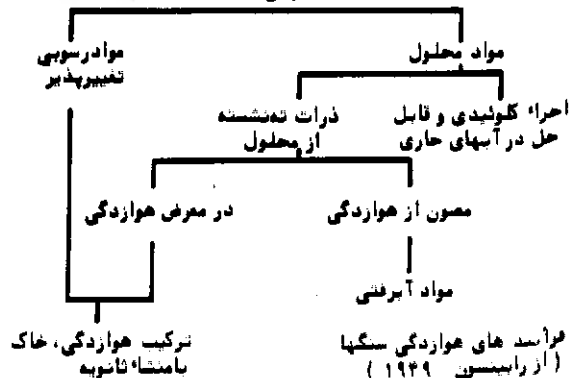
سیاوش شایان قسمت دوم

ب: هوازدگی شیمیایی

ذرات لیسال تشکیل دهنده خاک و هوا بر اثر واکنش های شیمیایی که انجام می دهند موجب هوازدگی شیمیایی می شوند و طبیعتاً هوازدگی شیمیایی در سنگهایی که بیشتر در معرض هوا قرار دارند، شدیدتر می باشد. دو مرحله مهم در هوازدگی شیمیایی عبارتند از: تخریب کانیهای موجود و تشکیل مواد ثانویه. مراحل مذکور در شکل زیر نشان داده شده است. پنج نوع واکنش در تجزیه شیمیایی وجود دارد که عبارتند از انحلال، هیدراته شدن، هیدرولیز شدن، گریناته شدن و اکسیداسیون/احیا و واکنش های فوق گاه به تنهایی و اغلب بصورت ترکیبی با یکدیگر وارد عمل می شوند. واکنش های ذکر شده در صورت افزایش دما شدت پیدا می کنند بنابراین در اقلیم های حاره ای هوازدگی شیمیایی شدیدتر از سایر اقلیم ها صورت می گیرد.

انحلال به تنهایی بر همه سنگها تاثیر می گذارد ولی در مواد قابل حل مثل هالیت (نمک طعام به فرمول $NaCl$) و سولفات ها و کربناتهای کلسیم و منیزیم بارزتر است. جدول بالا چگونه انحلال را در مواد مختلف نشان می دهد.

کانیهای سنگ

اسیدهای آلی بویژه - H_2CO_3 - را از طریق واکنش زیر فراهم می‌سازند:

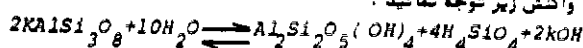
اسید فوق بر سنگها اثر کرده و آنها را کربناته می‌کند - تبدیل آنها به کربناتهای محلول - و بعنوان مثال در سنگ آهک واکنش زیر انجام می‌شود:

کربنات کلسیم
هیدروژن کلسیم^۲

کربنات هیدروژن کلسیم محلول توسط آبهای جاری سطحی از منطقه خارج می‌گردد.

هیدروکسید کانیهای سیلیکات برای تشکیل رس در خاک از طریق فرآیند مضاعف سیلیکات زدایی و فلز زدایی انجام می‌شود. سیلیکات زدایی یک اسید سیلیسیک و یک قلیا آزاد می‌کند. در این مورد به واکنش زیر توجه نمایید:

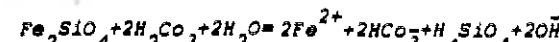

اسید اورتوسیلیسیک کاتولیتیت
اورتوکلاز
سیس عمل قلیا زدایی، قلیا را به نمک محلول تبدیل می‌کند

که به جریان آبهای سطحی وارد شده و از منطقه خارج می‌شود. مثل عمل کربناته شدن زیر:

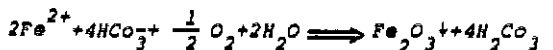

اکسیداسیون (اکسایش) تغییر حالتی است که بر اثر از دست دادن یک الکترون صورت می‌گیرد و اغلب در خاکها از طریق عمل اکسیژن محلول انجام می‌شود بنابراین پایداری کانیها به مقدار اکسیژن موجود در آنها بستگی دارد. عنصری که بسیار اکسیده می‌شود آهن است و در ترکیبات کانیهای سیلیسی و کربنات به صورت یون آهن (II) (Fe^{2+}) وجود دارد واکنش با اکسیژن آنرا بصورت یون آهن (III) (Fe^{3+}) در می‌آورد که مدتها طی دو مرحله انجام می‌گیرد: ابتدا کاتیونهای آهن (II) - یونهای فلزی با بار مثبت حاصل شده و سپس اکسید آهن (III) بدست می‌آید. هوازدگی اورتوسیلیکاتهای آهن (II) در شرایط وجود اسید کربنیک بصورت واکنش زیر ابتدا باعث عمل هیدرولیز می‌شود:

کاتیون آهن (II) اورتوسیلیکات آهن (II)

و سپس عمل اکسیداسیون بشرح زیر انجام می‌شود:

رسوب اکسید آهن (III)
در آب
اکسیژن محلول

در شرایط اشباع محلول از آب فرآیند معکوس احیاء انجام می‌گیرد که بدان بی‌هوازی آکزیژن زیرا اکسیژن در این شرایط بعداقل می‌رسد. با کتریهای بی‌هوازی باید اکسیژن مورد نیاز خود را نه از

طریق هوا بلکه از ترکیبات شیمیایی بدست آورند.

همه خاکها برحسب پتانسیل اکسیداسیون / احیاء^۴ خود که ردوکس^۵ نامیده می‌شود - و با علامت Eh نشان داده می‌شود - تمایل به فرآیند خاصی دارند توان اکسیداسیون / احیاء (ردوکس) را بطور قراردادی، با قرار دادن یک الکتروود از پلاتینیم و اندازه‌گیری میزان تفاوت آن با الکتروودی دیگر که دارای توانی معلوم است، معین می‌کنند. شرابطی که در آن گاز هیدروژن یک الکترون از دست داده و یونیزه می‌شود بطور قراردادی پتانسیلی معادل صفر ولت دارد. مقدار مثبت Eh نشانگر اکسیداسیون مثبت است درحالیکه Eh منفی، احیاء را نشان می‌دهد. دامنه تغییرات Eh در خاکها معمولاً برابر با ۸۰۰ تا ۱۰۰۰ mV است. پتانسیل ردوکس بویژه برای معلوم کردن تحرک کاتیونهای آهن و منگنز دارای اهمیت است. برحسب توان اکسیداسیون و احیایی که محلول دارد ممکن است عمل

مجراهای باقیمانده ناشی از عمل انحلال در سنگ های آهک

احیاء صورت گیرد (کاتیونهای دو ظرفیتی نسبتاً متحرکی چون Fe^{2+} و Mn^{2+}) و یا کاتیونهای چند ظرفیتی را اکسیده نماید $(Mn^{3+}$ و Mn^{4+} و $Fe^{3+})$.

در پتانسیلهای ردوکس پایین، اکسید آهن (III) به اکسید آهن (II) احیاء شده و نیتراتها به نیتريت و آمونیاک به گاز نیتروژن، سولفاتها به سولفیدها (گاه بصورت گاز بدوی H_2S)، کربوهیدراتها به هیدروکربنهایی مثل CH_4 (متان یا گاز مرداب) مبدل می‌شوند.

میزان هوازدگی

اجزایی که از واکنش های انجام شده در سنگ و خاک حاصل می‌شوند، میزان هوازدگی را معین می‌کنند. در صورتیکه عوامل تعیین کننده بصورت بگنواخت عمل کنند هوازدگی را باید در حالت پایداری دانست و آن هنگامی است که متسائدهای انرژی با مواد داده^۶ به حال

ورقه رفته شدن ، سنگهای
آذرین بر اثر هوازدگی این
گنبدها را بوجود آورده است .

تعادل برسد . هنگامیکه تغییرات شدیدی در فرآیند هوازدگی صورت
گیرد - مثل هنگامیکه خاک سطحی بر اثر فرسایش از جای برداشته
شده و از محل دور شده باشد - سیستم خاک به یک تعادل جدید
دست می یابد . هوازدگی در روابط متقابل خاک و سنگ متقابل به
آنست که مواد از دست رفته را جایگزین ساخته و سیستمی پایدار -
ثابت - ایجاد نماید .

میزان هوازدگی عمدتاً به طبیعت مواد ، معدل دمای سالانه
و میزان آب نفوذ یافته بستگی دارد . میزان بلوغ خاک را اغلب از
طریق تعیین مقدار سیلت موجود در آن می توان معین کرد زیرا ذرات
ماسه و رس از لحاظ شیمیایی پایدار می باشند در حالیکه ذرات سیلت
نمایند - دارند که به رس مبدل شوند . دانه های ریز رس در دمای
 5° سانتیگراد - بین 5° تا 10° سانتیگراد - تشکیل می شوند و
چون دمای مذکور بیشتر در آب و هوای گرم وجود دارد . مقدار
رس در مناطق تحت سلطه این آب و هواها بیشتر است .

برای اندازه گیری میزان هوازدگی کوششهایی صورت گرفته ، از
جمله دانشمندانی نظیر اولیبر^۸ (در سال ۱۹۲۵) و تروگیل^۹
(۱۹۲۶) را می توان نام برد . روش آنان شامل تشخیص میزان تخریب
در سنگ قبور و برخی آثار باستانی و کارهای آزمایشگاهی بوده است
میزان تولید خاک نیز نسبت هوازدگی را نشان می دهد و مطالعه
ویژگیهای فیزیکی و شیمیایی خاکهای با سن معین با خاکهای اطراف
از لحاظ کمی و بطور مقایسه ای صورت گرفته است . مطالعات دانشمندان
بیشتر شامل خاکهایی بوده که روی خاکسترهای آتشفشانی ، مورنهای
یخبالی ، تپه های ماسه ای و پایله رهای^{۱۰} ساحلی تشکیل شده بودند -
زمان نپشته شدن خاکهای مذکور کاملاً^{۱۱} معلوم بوده است - و نیز
خاکهای بدزول که در زمان معین در زیر جنگلها بوجود آمده بودند
مورد مطالعه قرار گرفت .

اگر چه نتایج حاصل از بررسی های فوق بسیار متفاوت بوده

ولی رویبهرفته نشانگر آنست که مواد مادر که در معرض هوازدگی قرار
می گیرند می توانند به خاکهای بالغ تبدیل شوند . در مناطق معتدل
گرم در هر ۱۰۰ تا ۵۰۰ سال و در نواحی حاره در هر چند دهه
تبدیل مواد مادر به خاک بالغ انجام می گیرد . دیگر تحلیل کمی که
صورت گرفته اندازه گیری میزان کاتیونهای موجود در آبهای جاری
است (پرین^{۱۱} ۱۹۶۵) . روش وی را می توان برای تمامی سنگها بویژه
سنگهایی که در معرض انحلال قرار می گیرند - مثل سنگ آهک -
بکار برد . مقدار انحلال کاتیونها در ماسه سنگ برابر $14/6$ مترمکعب
بر هر کیلومتر مربع در سال $(\frac{14/6}{Km^2} / Y^2)$ و برای سناکوارتزت 12
برابر $1/9$ مترمکعب بر هر کیلومتر مربع در سال است که بوسیله
میلر^{۱۳} (۱۹۶۶) در ایالت نیویورک اندازه گیری شده است . در
گریواکهای^{۱۴} نفوذ پذیر ویلز مقدار انحلال کاتیونها بین $2/5$ تا
 $1/55$ بوده است (اوکسلی^{۱۵} ۱۹۷۲) . برای اندازه گیری مقدار کلسیم
در آبهای جاری ناشی از مناطق آهکی نیز تحقیقات قابل ملاحظه ای
صورت گرفته و بدنبال آن مطالعاتی برای ردگیری جریان آبهای سطحی
در سدها و محاسبه آماری تغییرات آن بر حسب زمان انجام شده در
نتیجه این مطالعات مقدار $CaCO_3$ در آبهای جاری ناشی از مناطق
آهکی بین ۵۰ تا ۱۰۲ مترمکعب بر هر کیلومتر مربع در سال بوده
است (اسمیت و نیوسون^{۱۶} ۱۹۷۲) . برای تکمیل محاسبات فوق لازم
است که مطالعات مورفومتری ناحیه ای ، شیمی خاک / آب و تغییرات
سنگ شناسی نیز در مورد سنگ آهک انجام گیرد (داگلاس^{۱۷} ۱۹۷۶ .
اسمیت و اتکینسون^{۱۸} ۱۹۷۹) .

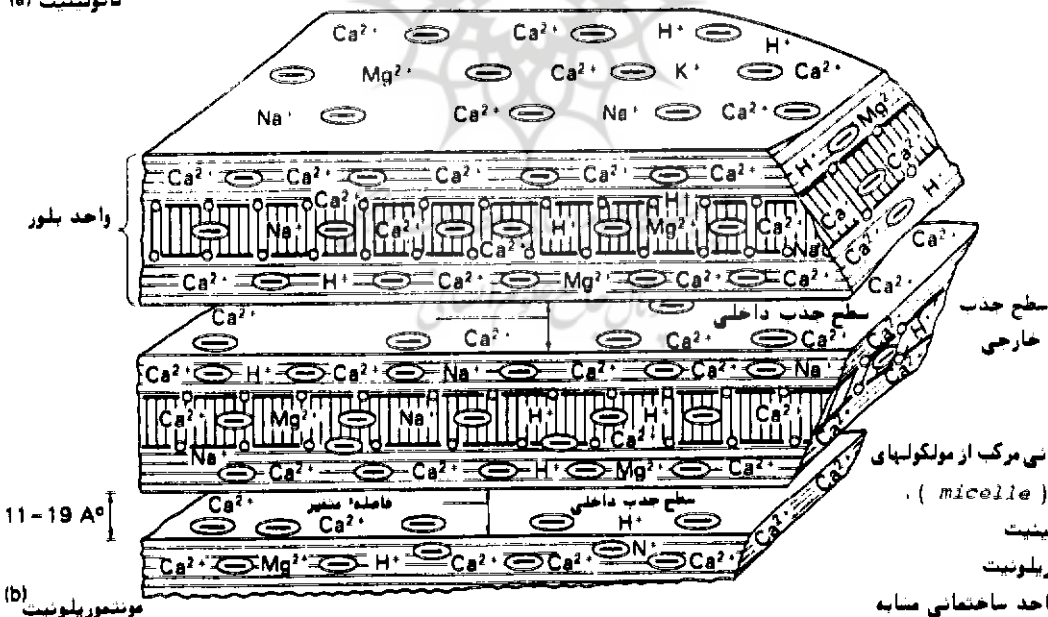
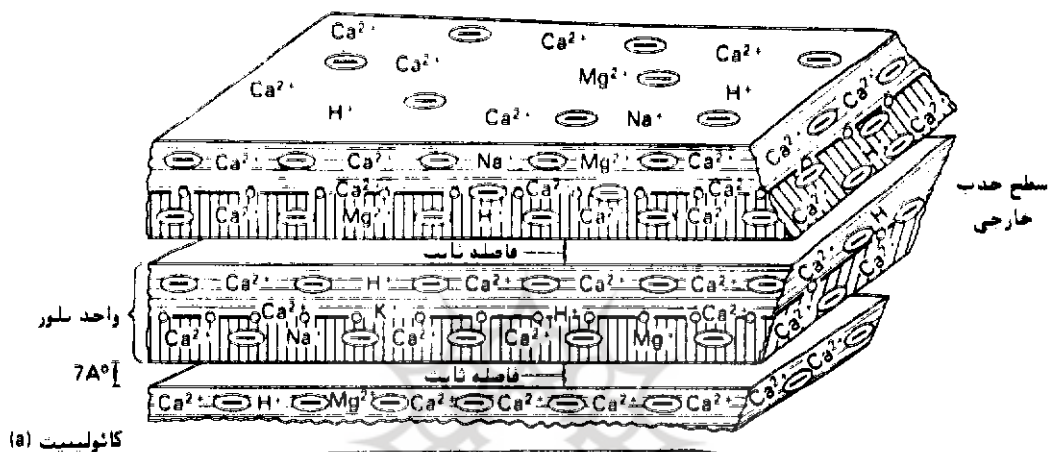
مواد حاصله از هوازدگی

مواد حاصل از هوازدگی شامل ذراتی از همه ابعاد ، از نخته
سنگ تا ذرات ریز رس است . رویبهرفته از هوازدگی فیزیکی مواد

(*micelle*) واحد ساختمانی مرکب از مولکولهای بهم پیوسته)
 معروفند که بشکل صفحه‌ای بوده و قطرشان از ۲ میکرون کمتر است ولی
 اغلب آنها قطری بین $\frac{1}{10}$ تا $\frac{1}{5}$ میزان مذکور دارند . هر ذره دارای بار
 منفی بوده و در جذب کاتیونهای با بار مثبت همچون ترکیب بزرگی
 از آمیون (یون با بار منفی) عمل می‌کند .

کاتیونهای رسی به سه گروه عمده تقسیم می‌شوند - برحسب
 ترکیب شیمیایی آنها - که عموماً " بنام عمده‌ترین کاتی آن گروه
 موسومند . مثل کاتولینیت ، مونتموریلونیت و میکای آبدار . رس‌های
 کاتولینیت دارای شبکه بلوری ۱:۱ هستند که در آن یک ورقه از

دانه درشت از جمله تخته سنگ ، قلوه سنگ ، ماسه و سلت حاصل
 می‌شود درحالیکه تولیدات هوازدگی شیمیایی ذرات کلوئیدی است .
 ذرات دانه درشت نسبتاً با ثبات بوده اسکلت خاک را تشکیل
 داده ، گیاهان را محکم نگهداشته و نفوذ آب را تسهیل می‌کنند .
 کلوئیدها عمدتاً شامل رس‌های سیلیکاته ، میکاهای آبدار و اکسیدهای
 آهن بوده واز سنگهای مادر نرم‌ترند . این مواد رنگهای متمایل به
 قرمز و زرد دارند که ناشی از ترکیبات آهن آنهاست . شاید مهم‌ترین
 مواد ناشی از هوازدگی رس‌های سیلیکاته دار هستند که در فرآیند و
 کیفیت خاک نقش اساسی بر عمده‌دارند . ذرات منفرد رس بنام میسل

پیوند اکسیژن —○—○—○—
 بارهای منفی ○
 کاتیونهای Ca^{2+} , Mg^{2+} , Na^+ , N^+ , H^+

صفحه سیلیس
 صفحه آلومینیم

واحد ساختمانی مرکب از مولکولهای
 بهم پیوسته (*micelle*) .
 الف : کاتولینیت
 ب : مونتموریلونیت
 ایلیت نیز واحد ساختمانی مشابه
 مونتموریلونیت دارد بحرآنکه آمیدی
 K بدان افزوده شده است تا پیوند
 با اکسیژن را تکمیل نماید .

- 3- Anaerobic
- 4- Oxidation/reduction
- 5- Redox
- 6- Inputs
- 7- Outputs
- 8- Ollier
- 9- Trudgill
- 10- Polders

سدها و موانع مصنوعی که برای باز پس گرفتن زمین از دره احداث شده و نمونه‌های جالب آن را در کشور هلند می‌توان یافت

- 1- Perrin
- 2- Metaquartzite

(بر اثر دگرگون شدن گسلومرآد ماسه سنگ مقداری SiO_2 به فضای خالی آنها اضافه می‌شود و متاکوارتزیت به وجود می‌آید)

- 3- Miller
- 4- Greywackes

نوعی ماسه سنگ تیره و سخت با فلدهات زیاد که درجه دگرگونی آن کم است.

- 5- Oxley
- 6- Smith and Newson
- 7- Douglas
- 8- Smith and Atkinson
- 9- Illite

منابع

Thompson R.D et al. Process in Physical Geography. Longman Group Ltd, New York: (1986). PP. 145-151.

Whittow, John. Dictionary of Physical Geography. Penguin Books. Middlesex: (1984).

Moore, W.G. A Dictionary of Geography. Penguin Books. London: (1984).

Strahler, Arthur N. Introduction to Physical Geography. John Wiley & Sons Inc. New York (1973).

Jackson, Joseph H. & Evans, Edward D. Spaceship Earth. Houghton Mifflin co. Boston: (1973).

Al_2O_3 بوسیله اتمهای اکسیژن با فضای ثابت بین صفحه‌های Al_2O_3 آنگستروم به SiO_2 متصل شده است. واحد میسل *micelle* در کاتولینیت نسبتاً بزرگ است - بین ۵-۱۰ میکرون - و آب و سایر محلولها فقط می‌توانند از طریق کناره آنها بدان نفوذ کنند. این امر باعث استحکام کاتولینیت شده و در مقابل انقباض و انبساط آنرا پایدار نگهداشته و بخاطر همین استحکام می‌توان از آن در ساخت سرامیکها استفاده کرد.

برعکس رس های کاتولینیت، رس های مونتوریلونیت از ذرات کوچکتری تشکیل شده است - ۰/۰۱ میکرون - و دارای بلورهای بااختصاصی و مرکب با شبکه ۲:۱ و با دو صفحه SiO_2 است که بین یک Al_2O_3 قرار گرفته و فضای بین صفحه‌های آنها تا حدود ۱۴ آنگستروم می‌رسد و برحسب مقدار آب و کاتیونهای موجود این فضا می‌تواند بین ۱۱ تا ۱۹ آنگستروم تغییر کند. بعلت کوچکتر بودن ذرات و با توجه به این امر که یونها می‌توانند بین لایه‌های تشکیل دهنده *micelle* نفوذ کنند، مونتوریلونیت سطح خارجی بیشتر دارد و بنابراین خاصیت پلاستیکی و چسبندگی بیشتری داشته با جذب آب و روم کرده و با از دست دادن آب چروک خورده و شکاف برمی‌دارد. ظرفیت تبادل یونی مونتوریلونیت بیشتر از کاتولینیت است.

میگهای آبدار گاه همراه با مونتوریلونیت‌ها دیده می‌شوند و بهترین میگای آبدار ایلیت^{۱۹} می‌باشد که دارای واحد *micelle* غیر منبسط با شبکه ۲:۱ است ولی نسبت به مونتوریلونیت‌ها ذرات بزرگتری داشته و با آنها تفاوت دارند. به علاوه حدود ۱۵ درصد اتمهای Si در آنها بوسیله Al جایگزین شده و بوسیله اتم‌های K بارهای منفی فراوانی جایگزین شده است. به همین خاطر ایلیت کمتر در معرض انبساط و انقباض قرار گرفته و علت آن ابعاد ۲-۱/۰ میکرون - و بار شیمیایی ذرات است. ایلیت دارای ظرفیت مبادله متوسطی بوده و در دست بندی، بین دو نوع دیگر رس جای می‌گیرد. شرایط محیط در تشکیل انواع مختلف رس اهمیت بسزا دارد. کلاً تشکیل رس در دمای بالا سریعتر صورت گرفته و مونتوریلونیت در pH بالا تشکیل می‌گردد در حالیکه کاتولینیت در خاکهایی تشکیل می‌شود که قویاً شسته شده و اسیدی می‌باشند. ایلیت‌ها بین دو دسته رسهای دیگر قرار می‌گیرند و بویژه در جاهایی که خاک غنی از پتاسیم (K) است بوجود می‌آیند. بنابر دلایل فوق ایلیت و مونتوریلونیت در مناطق خشک بیش از سایر مناطق وجود دارد در حالیکه مقدار کاتولینیت در مناطق مرطوب فراوان تر است.

یادداشتها

1- Hydrolysis

۲- قبل "بدان" به کربنات کلسیم می‌گفته‌اند.

بررسی اثرات عناصر اقلیمی بر محیط جغرافیایی

[مطالعه موردی منطقه لوت]

جلیل الدین سرور دبیر دبیرستانهای تهران

نصف دوم

جدول شماره ۱: متوسط درجه حرارت روزانه بر حسب درجه سانتیگراد

عناصر اقلیمی:

مراکز (داخل)	حاشیه‌ها	
۲۵	۱۵-۲۰	سالانه
۱۵	۵-۱۰	دسامبر آذر
۱۵	۵-۱۰	نوامبر آبان
۲۲	۱۰-۱۳	اکتبر مهر
۳۰	۲۰-۲۵	سپتامبر شهریور
۲۵	۳۰	اوت مرداد
۲۵	۳۰	ژوئیه تیر
۳۲	۲۷	ژوئن خرداد
۳۰	۲۵	مه اردیبهشت
۲۵	۲۰	آوریل فروردین
۲۰	۱۵	مارس اسفند
۲۰	۱۰-۱۲	فوریه بهمن
۱۵-۲۰	۵-۱۰	ژانویه دی

در این مقاله سه عنصر اقلیمی مؤثر یعنی دما، بارش و فشار به ترتیب مورد بحث قرار می‌گیرند.

دما: متوسط حداکثر و حداقل دما و متوسط درجه حرارت روزانه

دماهای حداکثر:

در جدول شماره ۱ و ۲ که از اطلس اقلیمی ایران استخراج گردیده است، نتایج زیر حاصل می‌شود:

حدود 35° از روزهای ماههای خرداد، تیر، مرداد دمای هوا بین 35° - 25° می‌باشد (دماهای حداکثر) وجود دماهای زیاد در روزهای گرم سال که نم‌نسی هوا به کمترین میزان خود می‌رسد، احتمال وقوع بارش را به حداقل می‌رساند. همچنین بر مقدار تبخیر و تخرق می‌افزاید و نیاز آبی گیاهان را بویژه در حاشیه‌ها و در مورد گیاهان زراعتی افزایش داده و بر آنها اثر منفی می‌گذارد و تا آنجا که مصرفی در گیاهان را با اشکال و کمبود مواجه می‌نماید لذا در صورت وجود سایر شرایط برای کشت حتماً می‌بایست زراعت با آبیاری توأم باشد. علاوه بر آن گرمای شدید در طول روز از طریق تبخیر علاوه بر هدر دادن آبهای سطحی، آبهای زیرزمینی را که در عمق کم قرار دارند به طرف بالا آورده و بدینوسیله املاح لایه‌های زیرین را به سطح زمین می‌کشد و در بیشتر اوقات موجب شور شدن خاکها را فراهم می‌آورند.

دماهای حداقل :

برعکس روزها، در شبها دما بر اثر تشعشع زمینی، بی‌ابر و صاف بودن آسمان، تنگ بودن پوشش گیاهی و ... پایین می‌آید و نسبت نامناسبی افزایش می‌یابد، به همین علت وقوع شبنم و یخبندان محتمل است. همچنین ارقام دمای 5° در بخش اعظم لوت و تعداد روزهایی که حداقل دما در ماههای آبان، آذر، دی بهمن کمتر از صفر درجه بوده بین $120 - 30$ روز در حاشیه‌ها و $10 - 5$ روز در داخله روز (طی ده سال دیده‌بانی) و $(12^{\circ} -$ حداقل مطلق در ده بکری در دی ماه براساس نشریه شماره ۱۶

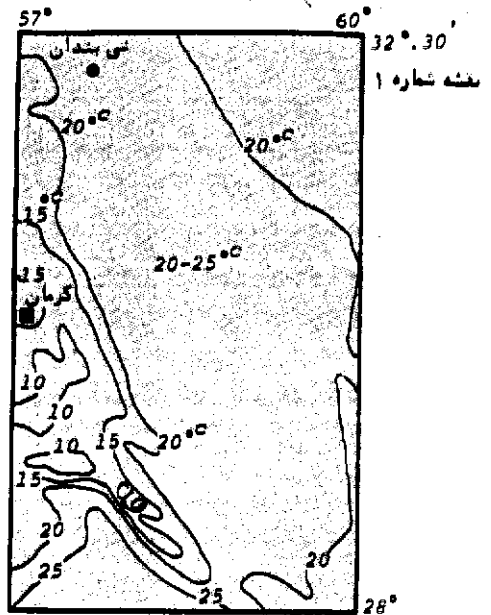
نقشه شماره ۲

تعداد روزهایی که حداقل درجه حرارت کمتر از صفر درجه سانتیگراد است

صفحه ۴ مؤسسه جغرافیایی دکترا پردخت فشارکی (نشانگر این است که زمستان فصل سرد سال و دی ماه سردترین ماه سال محسوب می‌گردد. از داخله لوت به سمت حاشیه‌ها به علت وجود کوهها و ارتفاع بیشتر از سطح دریا تفاوت دما و بارشی کاملاً محسوس است. (نقشه شماره ۱ و ۲ و ۳) .

هرچند در حاشیه‌ها طول دوره یخبندان طولانی نیست، به هرحال این پدیده به وقوع می‌پیوندد. ولی زمستانهای این مناطق به استثنای چند نقطه، نسبت به نواحی البرز و زاگرس، آذربایجان از دمای بالایی برخوردار است. چرا که وجود و رویش درختانی چون نخل خرما حاکی از گرمای نسبی می‌کند.

درجه حرارت متوسط روزانه در مدت سال

جدول شماره ۲: متوسط حداکثر درجه حرارت روزانه بر حسب سانتیگراد

مراکز (داخل)	حاشیه‌ها	سالانه
> 35	۲۸-۳۴	سالانه
۲۵-۲۵	۱۵-۲۰	دی ماه
۲۵-۲۵	۲۰-۳۰	آبان
> 35	۳۰-۳۵	اکتبر
> 40	۳۵-۴۰	سپتامبر
> 45	۴۰-۴۵	اوت
> 45	۴۰-۴۵	ژوئیه
> 45	۳۵-۴۰	ژوئن
> 40	۳۵-۴۰	مه
> 35	۳۰-۳۵	آوریل
> 30	۲۵-۳۰	مارس
۲۵-۳۰	۲۰-۲۵	فوریه
۲۰-۲۵	۱۵-۲۰	ژانویه

سالیانه بی باران می باشد. داده های جداول استخراجی از اطلس اقلیمی ایران (جدول شماره ۳) و گزارشات هیئت های پژوهشی و محققین بخوبی موید این مطلب است.

جدول شماره ۳: مقدار متوسط بارندگی بر حسب میلیمتر

سالیانه	حاشیه ها	داخل لوت
۲۵۰ - ۱۰۰	۱۰۰	< ۱۰۰
۲۵ - ۱۰	۱۰	< ۱۰
۱۰	۱۰	< ۱۰
< ۱۰	< ۱۰	-
< ۱۰	< ۱۰	شهریور
< ۱۰	< ۱۰	مرداد
۱۰ - ۵	< ۱۰	تیر
< ۱۰	< ۱۰	خرداد
۱۰ - ۲۵	۱۰ - ۲۵	اردیبهشت
۱۰ - ۲۵	۱۰ - ۲۵	فروردین
۱۰ - ۲۵	۱۰ - ۲۵	اسفند
۱۰ - ۲۵	۱۰ - ۲۵	بهمن
۲۵ - ۵۰	۲۵ - ۵۰	دی

میزان بارندگی سالانه حاشیه ها بین ۲۵۰ - ۱۰۰ میلیمتر و به سمت داخله لوت کمتر از ۱۰۰ میلیمتر می باشد از این مقدار % ۴۰ - ۵۰ بارندگی ها مربوط به فصل زمستان و بقیه در مرحله اول به فصل بهار و مختصری هم به سایر فصول می باشد. در مجموع می توان گفت که % ۸۰ - ۶۰ بارش ها در ۲ فصل زمستان و بهار فرو می ریزد.

هرچند میزان بارش های سالیانه ناچیز است، ولی نوسان ماهانه و سالانه باران قابل اهمیت تر از کمیت آن می باشد. برای مثال به نوسانات باران دریم اشاره می گردد:

جدول شماره ۴: نوسان باران ماهانه و سالانه دریم بر حسب میلیمتر

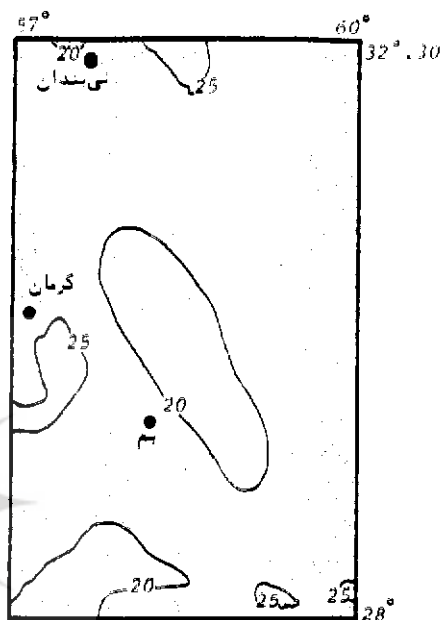
متوسط ماهانه در		متوسط سالیانه بارش در	
دی ماه ۱۳۳۷ - ۳۸	دی ماه ۱۳۳۸ - ۳۹	دی ماه ۱۳۳۸	متوسط سالیانه بارش در
۱۱	۲/۲	۵۵/۲	۱۳۳۸
۱۱	۲/۲	۵۵/۲	۱۳۳۸
۱۱	۲/۲	۵۵/۲	۱۳۳۸

در بررسی ارتباط دما و بارش دو نکته قابل اهمیت است:
الف - برعکس دما، هر قدر از داخله لوت به سمت حاشیه ها و

با مقایسه ارقام مربوطه متوسط درجه حرارت های ماه های گرم و سرد سال اختلاف دمای بین این ماهها بخوبی مشهود و از میزان بالایی برخوردار است. ($25^{\circ}C$ داخله لوت و $25^{\circ}C - 20^{\circ}C$ در حاشیه لوت) در نتیجه رژیم دما دارای سه ویژگی کلی است:

- ۱ - بالا بودن دما در طول روز و اغلب ماه های سال.
- ۲ - پائین آمدن درجه حرارت در طی شبها و فصول سرد سال.
- ۳ - اختلاف شدید دما بین شب و روز و فصول گرم و سرد سال.

نقشه شماره ۳

اختلاف بین درجه حرارت متوسط گرم ترین و سرد ترین ماهها

بارش:

وجود کوه های مرتفع البرز و زاگرس در حاشیه فلات مرکزی ایران بویژه جهت گیری این کوهها در برابر بادهای مرطوب، همراه با موقع عمومی و موقع نسبی و ارتفاع از سطح دریا عمده عواملی می باشند که در میزان بارش و چگونگی آن در نواحی داخلی ایران تأثیر می گذارند. چنانچه اگر سواحل دریای خزر و حاشیه غربی زاگرس و شمال غرب ایران و برخی نواحی کوهستانی را در زمره نواحی پرباران محسوب کنیم، شاید بتوان اذعان داشت سایر نقاط ایران از جمله منطقه لوت از بارش چندان قابل ملاحظه ای برخوردار نیستند.

با توجه به موارد فوق در بخش اعظمی از مساحت منطقه لوت بارش بسیار کم است و در نقاطی حتی می توان اظهار داشت تقریباً "